

Sygn. akt II Ca 1151/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Sławomir Krajewski
Sędziowie:	SO Marzenna Ernest SO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Daria Kozłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 kwietnia 2013 roku w S.

sprawę z powództwa **A. G., (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś.**

przeciwko **P. T.**

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powodów

od wyroku Sądu Rejonowego w Świnoujściu

z dnia 3 lipca 2012 r., sygn. akt I C 89/12

1. zmienia zaskarżony wyrok w taki sposób, że:

a. **w punkcie I zasądza od pozwanego P. T. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś. kwotę 1192 (jeden tysiąc sto dziewięćdziesiąt dwa) złote z odsetkami ustawowymi od dnia 02 grudnia 2012r. i w pozostałej części powództwo oddala;**

b. **w punkcie II odstępuje od obciążania powodów kosztami procesu;**

2. w pozostałej części oddala apelację;

3. odstępuje od obciążania powodów kosztami postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 1151/12

Uzasadnienie wyroku z dnia 5 kwietnia 2013 r.:

Powodowie A. G. i (...) Sp. z o.o. w Ś. wystąpili przeciwko pozwanemu P. T. z powództwem o zasądzenie na ich rzecz kwoty 2 000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 2 grudnia 2011 r., tytułem zwrotu kaucji, która została

przekazana pozwanemu jako wynajmującemu powodom lokal usługowy położony w Ś. przy ul. (...). Powodowie podali, iż mimo zakończenia stosunku najmu pozwany nie zwrócił im kaucji.

Pozwany P. T. wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że powództwo wniesione przez powoda A. G. powinno zostać oddalone z uwagi na brak po jego stronie czynnej legitymacji procesowej. Umowa najmu została zawarta z powodową spółką i w związku z tym powód nie jest uprawniony do żądania zwrotu kaucji. Powódka (...) Sp. z o.o. wpłaciła kaucję w wysokości 2.000 zł zgodnie z umową na poczet „ewentualnych szkód poniesionych przez Wynajmującego z tytułu najmu lokalu przez Najemcę”. Za nieprawdziwe pozwany uznał twierdzenia powodów, że lokal został doprowadzony do stanu poprzedniego, gdyż podczas odbioru lokalu w dniu 5 kwietnia 2011 r. stwierdzono szereg uszkodzeń dotyczących jego stanu i wyposażenia. W protokole odbioru zwrócono uwagę na uszkodzenie komory plastikowej lodówki, pęknięcie płyty ceramicznej, ubrudzenie ścian oraz sufitu, a nade wszystko stwierdzono wystąpienie insektów, do czego przyczynił się niewątpliwie sposób w jaki z lokalu korzystał najemca. Koniecznym stało się przeprowadzenie dwukrotnej dezynsekcji w okresie od 8 kwietnia do 21 czerwca 2011 r. Tylko z tego tytułu pozwany poniósł koszty w wysokości 3 290 zł. Ponadto pozwany zmuszony był do zlecenia malowania ścian oraz sufitu lokalu, którego koszt wyniósł 369 zł. Najemca wykonał bowiem te czynności w sposób niedbały. Do chwili obecnej nie zostały usunięte uszkodzenia płyty ceramicznej, koszt naprawy oceniany jest na kwotę 500 zł plus koszt robocizny oraz uszkodzenia lodówki, których naprawa wyniesienie co najmniej 100 zł. Te okoliczności zostały przedstawione powodom w pismach pozwanego z dnia 23 października 2011 r. i 19 grudnia 2011 r. Ponadto pozwany oświadczył, że podnosi zarzut potrącenia kwoty 1 200 zł. tytułem nieuregulowanych opłat za media w okresie od stycznia do marca 2011 r.

Wyrokiem z dnia 3 lipca 2012 r. Sąd Rejonowy w Świnoujściu oddalił powództwo w całości i zasądził od powodów solidarnie na rzecz pozwanego kwotę 617 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

Orzeczenie Sąd I instancji oparł o następujące ustalenia:

W dniu 7 listopada 2009 r. powódka (...) Sp. z o.o. w Ś. zawarła z pozwanym P. T. umowę najmu lokalu użytkowego nr (...), położonego w Ś. przy ulicy (...). W § 3 ust. 2 umowy powódka zobowiązała się do pokrywania kosztów zużytej energii elektrycznej, wody i centralnego ogrzewania według wskazań licznika. Zgodnie z § 4 ust. 1 umowy powódka zobowiązała się do zwrotu lokalu w takim stanie jak przed przekazaniem. W § 4 ust. 2 umowy powódka zobowiązała się do wpłacenia kaucji w kwocie 2 000 zł na poczet ewentualnych szkód pozwanego związanych z najmem lokalu przez powódkę i kaucja została wpłacona.

Lokal będący przedmiotem powyższej umowy został przekazany powódce protokołem z dnia 7 listopada 2009r. W treści protokołu nie zawarto zastrzeżeń powódki do stanu technicznego lokalu i jego wyposażenia.

Pismem z dnia 10 marca 2011 r. powódka wypowiedziała umowę najmu z dnia 7 listopada 2009 r. ze skutkiem na dzień 1 kwietnia 2011 r.

W dniu 5 kwietnia 2011 r. pracownicy pozwanego w obecności A. G. dokonali odbioru lokalu. Przedstawiciele pozwanego stwierdzili uszkodzenie komory plastikowej lodówki, pęknięcie płyty ceramicznej w kuchence, ubrudzenie ścian oraz sufitu (tłusta plama) oraz wystąpienie szkodników typu karaczan w bardzo dużej ilości. Z odbioru lokalu został spisany protokół, który podpisał jedynie pracownik pozwanego K. R..

W związku z odkryciem insektów w lokalu wynajmowanym przez powódkę i innych pomieszczeniach budynku pozwany zlecił ich usunięcie Ł. B., prowadzącemu w tym zakresie działalność gospodarczą pod firmą (...). W wyniku podjętych przez Ł. B. działań ustalono, że źródłem owadów był lokal wynajmowany przez powódkę. Rozwój bardzo dużej populacji owadów w tym lokalu doprowadził do przemieszczenia się insektów do innych pomieszczeń. Proces ten trwał kilka miesięcy. Ł. B. dokonał dwukrotnej dezynsekcji w budynku pozwanego, w dniach 8 kwietnia 2011 r. i 21 czerwca 2011 r. Koszt usługi wykonanej przez Ł. B. na rzecz pozwanego wyniósł łącznie 3 290 zł.

Powódka nie uregulowała należności za tzw. media za okres od stycznia do marca 2011r. Pismami z dnia 15 kwietnia 2011r., 28 września 2011r. i 2 grudnia 2011r. powódka wzywała pozwanego do zwrotu wpłaconej kaucji. Pozwany odmówił zwrotu kaucji.

Dokonując oceny roszczeń powodów, które mogły wynikać z treści art. 405 k.c. Sąd I instancji uznał je w całości za bezzasadne, gdyż powód A. G. nie był stroną umowy najmu z dnia 7 listopada 2009 r., zaś pozwany wykazał, że powodowa spółka wyrządziła mu szkodę w wysokości 3 290 zł, związaną z koniecznością przeprowadzenia dezynsekcji całego budynku. Wysokość kosztów poniesionych przez pozwanego została wykazana dwoma rachunkami, których prawdziwości nikt nie kwestionował. Natomiast związek przyczynowy pomiędzy tą szkodą a zaniechaniem pozwanego potwierdzają zeznania świadków K. R., M. K. (1) i Ł. B.. Za szczególnie istotne w tym zakresie Sąd I instancji uznał zeznania Ł. B., będącego profesjonalistą w zakresie dezynsekcji. Wskazane dowody jednoznacznie miały potwierdzać, że źródłem insektów był lokal wynajmowany przez powódkę oraz że proces rozwoju populacji insektów trwać musiał przez kilka miesięcy i powinien być zauważony przez powódkę. Sąd I instancji uznał, iż pozwany był uprawniony do zatrzymania wpłaconej przez powódkę kaucji, gdyż jej wysokość jest niższa od wysokości szkody wyrządzonej pozwanemu przez powódkę.

Natomiast w ocenie Sądu I instancji pozwany nie wykazał dowodowe, aby powódka wyrządziła mu jeszcze inną szkodę w związku z wynajęciem lokalu. Zeznaniami świadków potwierdzone zostało to, iż po ustaniu stosunku najmu stwierdzono uszkodzenia lodówki i płyty grzewczej w kuchence, zaś pozwany nie przedstawił żadnych dowodów potwierdzających usunięcie tych uszkodzeń, kosztów z tym związanych lub dowodów potwierdzających wysokość kosztów niezbędnych do usunięcia tych uszkodzeń. Zdaniem Sądu I instancji pozwany nie wykazał również, aby pozwany wyrządził mu szkodę związaną z koniecznością dodatkowego malowania lokalu. Bezspornym w sprawie było, że powódka dwukrotnie pomalowała lokal po zakończeniu umowy najmu. Na to, że malowanie to nie doprowadziło do przywrócenia lokalu do stanu pierwotnego wskazują jedynie zeznania świadka K. R., które nie były wystarczające do ustalenia wadliwości czynności powódki związanych z malowaniem lokalu oraz tego w jakim zakresie koniecznym było kolejne malowanie. Na potwierdzenie wysokości tej szkody powódka powołała się na fakturę VAT opiewającą na kwotę 369 zł. Zauważyć jednak należy, że faktura ta została wystawiona w dniu 4 sierpnia 2011 r. Wydatkowanie środków na malowanie lokalu cztery miesiące po ustaniu stosunku najmu nie można uznać, bez przedłożenia dodatkowych dowodów, za pozostające w związku z wadami lokalu stwierdzonymi w chwili odbioru lokalu od powódki. Pozwany nie wykazał również zasadności zarzutu potrącenia kwoty 1 200 zł., gdyż w umowie najmu z dnia 7 listopada 2009r. wynika, że rozliczenie należności z tytułu opłat za media miało być dokonywane na podstawie wskazań liczników.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Świnoujściu wnieśli powodowie A. G. i (...) Sp. z o.o. w Ś., żądając zmiany zaskarżonego orzeczenia i zasądzenia kwoty opisanej pozwem, ewentualnie uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Skarżący zarzucili zaskarżonemu orzeczeniu błąd w ustaleniach faktycznych poprzez uznanie przez Sąd, że źródłem powstania insektów był wynajmowany przez powoda lokal usługowy, naruszenie przepisów postępowania poprzez nieuwzględnienie zeznań świadka A. F. oraz naruszenie przepisu art. 405 k.c. poprzez jego niezastosowanie.

Powodowie stwierdzili, że Sąd pierwszej instancji błędnie ustalił, iż źródłem insektów w budynku hotelowym był lokal wynajmowany przez powódkę, gdyż przeczą temu zeznania świadków, w szczególności A. J., który mówił, że insektów nie widział nigdy w lokalu powodów. Insektów nie widziała również A. F.. Powodowie stwierdzili, iż skoro świadkowie zeznali, iż nie widzieli w pomieszczeniu powodów insektów, to tym samym nie ma związku przyczynowego pomiędzy poniesieniem szkody przez pozwanych (zlecenie usunięcia insektów) a zaniechaniem powodów. Pozwani w żaden sposób nie udowodnili, iż insekty te były w momencie trwania stosunku najmu lokalu. Powodowie wyrazili opinię, iż w świetle złożonych przez świadków zeznań jest wysoce prawdopodobne, iż pojawiły się one już po opuszczeniu przez powodów wynajmowanego lokalu.

Odpowiadając na apelację pozwany zażądał jej oddalenia i zasądzenia od pozwanych kosztów postępowania. W treści tego pisma pozwany wskazywał na niespójność oświadczeń powodów składanych w toku postępowania przed Sądem I instancji, jak i w postępowaniu apelacyjnym. Powołują się oni na zeznania świadków A. J. oraz A. F., z których wynikać

miało, iż nie zauważyli insektów w przedmiotowym lokalu. Tymczasem sam powód A. G. - podczas składania wyjaśnień przed Sądem Rejonowym - oświadczył, że istotnie insekty te w tymże lokalu występowały, co więcej właśnie między innymi z tej przyczyny złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy najmu z dnia 10.03.2011 r. Dodatkowo pozwany wskazał, iż z zeznań świadka A. F. wynikało, że po raz ostatni przebywała w przedmiotowym lokalu w październiku 2010 r., a więc ponad pół roku przed opuszczeniem go przez najemcę. W dalszej kolejności pozwany podkreślał, iż obecność insektów potwierdzona została przez pozostałych świadków, w tym przez zawnioskowanego przez powodów M. K. (2). Nie jest przy tym zgodne z prawdą twierdzenie powodów, jakoby „w protokole zdawczo-odbiorczym brak było adnotacji o występujących insektach”. Jak bowiem wynika z zapisu pkt 12 protokołu odbioru lokalu usługowego (...) z dnia 05.04.2011 r. „stwierdzono również wystąpienie szkodników typu karaczan w szafkach, na ścianach, pod listwami podłogowymi, za szafą, pod kanapą, w części aneksu kuchennego w bardzo dużej ilości”.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja powoda A. G. była w sposób oczywisty bezzasadna. Słusznie Sąd I instancji wskazał na brak legitymacji czynnej tej osoby. Umowa najmu lokalu użytkowego z dnia 7 listopada 2009 r. była zawarta między pozwanym a (...) Sp. z o.o. w Ś.. Ten pozwany wpłacił kaucję i z zapisu umowy zawartego w § 4 ust. 2 wynika, iż pozwany zwróci wpłaconą kaucję, gdy nie zaistnieją szkody związane z najmem lokalu wyrządzone przez powódkę.

Za częściowo zasadną uznać natomiast należało apelację powódki (...) Sp. z o.o. w Ś., która zarzuciła zaskarżonemu orzeczeniu błąd w ustaleniach faktycznych poprzez uznanie przez Sąd, że źródłem powstania insektów był wynajmowany przez powoda lokal usługowy.

W pierwszej kolejności zwrócić uwagę należy na to, iż podstawą roszczeń powódki nie mógł być art. 405 k.c., gdyż strony łączyła umowa najmu z dnia 7 listopada 2009 r. W ocenie Sądu Okręgowego z postanowienia tej umowy zawartego w § 4 ust. 2 wynikało nie tylko to, że powódka zobowiązała się do wpłacenia kaucji w kwocie 2 000 zł na poczet ewentualnych szkód pozwanego związanych z najmem lokalu przez powódkę, ale również i to że w wypadku ustania stosunku najmu kaucja będzie zwrócona najemcy, gdy nie zaistnieje sytuacja uzasadniająca dokonanie potrącenia tej kwoty z ewentualną należnością wynikającą z wyrządzenia szkody wynajmującemu przez najemcę. Taka interpretacja analizowanego zapisu umowy nawiązuje do funkcji ustalonej kaucji.

Słusznie Sąd I instancji stwierdził, iż pozwany był uprawniony do zatrzymania kaucji, jeżeli w związku z wynajmowaniem przedmiotowego lokalu przez powódkę została mu wyrządzona szkoda i że ciężar dowodu w tym zakresie, stosownie do treści art. 6 k.c., spoczywał w niniejszej sprawie na pozwanym.

Charakter twierdzeń pozwanego wskazuje na to, iż powódka miałaby doprowadzić do pojawienia się karaluchów w najmowanym lokalu, które następnie przeniknęły na teren całego budynku. W treści uzasadnienia odpowiedzi na pozew podano, iż „stwierdzono wystąpienie insektów, do czego przyczynił się niewątpliwie sposób w jaki z lokalu korzystał najemca” (k. 31). Z treści protokołu odbioru z dnia 5 kwietnia 2011 r. wynikało, iż w lokalu użytkowym zajmowanym przez powódkę stwierdzono wystąpienie szkodników typu karaczan, w bardzo dużej ilości (k. 41). Pozwany nie podał co stanowiło podstawę prawną twierdzenia o wyrządzeniu mu zachowaniem powódki szkody. Takie podstawy mogły być dwie: wynikające z treści art. 415 k.c. oraz z art. 471 k.c.

O ile podstaw odpowiedzialności powódki za wystąpienie w prowadzonym przez siebie hotelu insektów pozwany dopatrywał by się w zasadach odpowiedzialności deliktowej, to wykazać musiał fakt powstania szkody, jej wysokości oraz istnienie związku przyczynowego pomiędzy działaniem lub zaniechaniem sprawcy a szkodą. Poza tym obowiązkiem pozwanego było także wykazanie, iż to właśnie ta osoba, przeciwko której kieruje swoje roszczenie, jest sprawcą szkody i ponosi za jej wyrządzenie odpowiedzialność.

Natomiast w odpowiedzialności opisanej w art. 471 k.c. wskazuje się na trzy podstawowe przesłanki odpowiedzialności: niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, wystąpienie szkody, związek przyczynowy między niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania a szkodą.

W toku postępowania nie przeprowadzono jakiegokolwiek dowodu, który mógłby wskazywać na to, iż obecność karaluchów w lokalu nr (...) miała związek z zachowaniem powódki. Nie wykazano zatem winy powódki w rozumieniu art. 415 k.c., ani też nie wskazano czym miało by się przejawiać niewykonanie lub nienależyte wykonanie przez powódkę obowiązków najemcy.

Świadek K. R., pracownik pozwanego, zeznawała, że insekty pojawiły się w obiekcie w kilku miejscach, ale w niewielkiej ilości. Były to pojedyncze osobniki. Natomiast w dzień przekazania lokalu (...) było w nim 40 osobników insektów - były na ścianach, listwach podłogowych, szafkach, lodówce. W opinii tego świadka obecność owadów, jak domyślała się była spowodowana, brakiem higieny. Świadek jednak nie podała na czym ów brak higieny miałby polegać i czy był on przyczyną pojawienia się w lokalu powódki insektów.

Z zeznań świadka Ł. B. wynikało, iż na owady podczas dezynsekcji natknął się w trzech pomieszczeniach - obszar recepcji, obszar basenu i dwa pokoje za recepcją i nie mógł za bardzo określić, gdzie znajduje się źródło, ale już w trakcie dezynsekcji po wejściu do pokoju położonego po lewej stronie od recepcji zobaczył jak owady uciekają za dnia i stwierdził, że kilka gniazd było w tym pokoju. Pomijając już to, iż świadek nie identyfikuje w treści swoich zeznań o jaki konkretnie pokój chodzi, to podał jednocześnie, że w pokoju tym było już praktycznie wyczyszczone i nie stwierdził czynników mogących mieć wpływ na pojawienie się w tym lokalu owadów. Świadek ten wprost podaje, iż podstawą jego przekonania o tym, iż „źródłem” insektów w hotelu pozwanego było pomieszczenie zajmowane przez powódkę był fakt odnalezienia w nim dużej ilości martwych owadów. Pozwany nie przeprowadził jednak żadnego dowodu mogącego wskazywać, na to, iż przyczyną takiego stanu rzeczy było zachowanie powódki. Zaznaczyć przy tym należy, że aczkolwiek w kwestii faktów zaobserwowanych przez tego świadka, zeznania te mogą zasługiwać na wiarę, to w zakresie ocen związanych z przyczynami występowania owadów w pomieszczeniach hotelu pozwanego wiary im dać nie można. Świadek ten był zatrudniony przy czynnościach dezynsekcyjnych przez pozwanego, pozwany zapłacił za jego usługi, i trudno dociec, czy świadek ten był specjalistą z zakresu entomologii, czy jedynie trudnił się zwalczaniem owadów. Z zeznań świadka wynika, iż z zawodu jest hotelarzem.

Zwracają uwagę zeznania świadka Ł. B., z których wynika, iż personel hotelu prowadzonego przez pozwanego zlecając mu usługi nie wskazał jego źródła, czy nawet miejsca bytowania karaluchów, lecz trzy inne pomieszczenia. Podobnie zeznała K. R. podając, iż „Insekty pojawiły się w obiekcie w kilku miejscach, ale w niewielkiej ilości”.

Reasumując powyższe rozważania, pozwany nie wykazał okoliczności pozwalających na stwierdzenie związku przyczynowego pomiędzy zachowaniem powódki a faktem obecności w jego hotelu karaluchów, co pozwala przyjąć zasadność żądania zwrotu kwoty 2000 zł. uiszczonej na podstawie § 4 ust. 2 umowy najmu z dnia 7 listopada 2009 r. tytułem kaucji.

Jednak powództwo o zapłatę tej kwoty nie było w całości zasadne, gdyż wbrew ustaleniom i ocenie Sądu I instancji pozwany wykazał to, iż powódka nie uiściła należności za korzystanie z mediów w okresie od stycznia do marca 2011 r. (co było zresztą bezsporne) oraz zużycie tych mediów i wynikającą z tego wysokość opłat. W tej mierze pozwany, w odpowiedzi na pozew złożył zarzut potrącenia. W ocenie Sądu odwoławczego zarzut ten był skuteczny co do kwoty 807,02 zł. stanowiącej sumę należności za pobór wody, energii elektrycznej, cwu za okres do stycznia do marca 2011 r. Powódka nie zakwestionowała rozliczeń załączonych do pisma pozwanej z dnia 16 maja 2012 r. a zwłaszcza wyników odczytów liczników za okres od 31-12-2010 r. do 5-04-2011 r. (k. 90), zaś podstawą prawną ich uwzględnienia był § 3 ust. 2 umowy najmu lokalu użytkowego z dnia 7 listopad 2009 r.

Oświadczenie pełnomocnika pozwanego zawarte w odpowiedzi na pozew o potrąceniu uznać należy za dopuszczalne, mimo że z treści pełnomocnictwa wynika, iż jest to pełnomocnictwo procesowe. Potrącenie jest czynnością procesową, ale wywiera skutki materialnoprawne (podobnie, jak np. zarzut przedawnienia), zatem pełnomocnik procesowy uprawniony jest stosownie do art. 91 k.p.c. do składania oświadczenia o potrąceniu w toku procesu (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 5 czerwca 1997 r. wydany w sprawie I ACa 293/97, Pr.Gosp. 1998/7/45 za SIP Lex).

Bezasadny był natomiast zarzut pozwanego wyrządzenia mu przez powódkę szkody związanej z uszkodzeniem lodówki, płyty grzewczej czy też wynikający z koniecznością malowania ścian lokalu użytkowego 007. Słusznie zauważył Sąd i instancje, że pozwany nie przedstawił żadnych dowodów potwierdzających usunięcie uszkodzeń tych przedmiotów, kosztów z tym związanych lub dowodów potwierdzających wysokość kosztów niezbędnych do usunięcia tych uszkodzeń. Pozwany nie wykazał również, aby pozwany wyrządził mu szkodę związaną z koniecznością dodatkowego malowania lokalu, gdyż powódka dwukrotnie pomalowała lokal po zakończeniu umowy najmu.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmieniono zaskarżony wyrok w taki sposób, iż w jego pkt I zasądzono od pozwanego na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ś. kwotę 1192 zł. z odsetkami ustawowymi od dnia 2 grudnia 2012 r. a w pozostałej części powództwo oddalono, a następnie w pkt II odstąpiono od obciążania powodów kosztami procesu, w pozostałej części apelację oddalono i odstąpiono od obciążania powodów kosztami postępowania apelacyjnego.

Odstępując od obciążania powodów kosztami postępowania pierwszoinstancyjnego i odwoławczego w oparciu o treść art. 102 k.p.c. Sąd Okręgowy miał na uwadze to, iż faktycznie co do zasady spór wygrała pozwana (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ś., gdyż uwzględnienie częściowe zarzutu potrącenia tytułem kosztów mediów za okres od stycznia do marca 2011 r. stało się możliwe dopiero w toku niniejszego postępowania. Wcześniej pozwany podawał powodom kwoty ustalone w sposób dowolny, po 400 zł. miesięcznie. Rozliczenie kosztów postępowania stosownie do reguł opisanych art. 98 § 1 k.p.c. doprowadziło by do skutku nieakceptowalnego z punktu widzenia interesów powoda, który jest jedynym udziałowcem powodowej spółki.